

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/20/EF

af 23. april 2009

om rederes forsikring mod søretlige krav

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af elementerne i Fællesskabets søtransportpolitik er at forbedre handelsskibsfartens kvalitet ved i højere grad at gøre alle erhvervsoperatører ansvarlige.
- (2) Der er allerede truffet afskrækkende foranstaltninger ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser ⁽⁴⁾.
- (3) Den 9. oktober 2008 vedtog medlemsstaterne en erklæring, hvori de enstemmigt anerkendte vigtigheden af samtlige medlemsstaters anvendelse af protokollen af 1996 til konventionen af 1976 om begrænsning af ansvaret for søretlige krav.
- (4) Forpligtelsen til at have forsikring bør gøre det muligt at beskytte de skadelidte bedre. Den bør desuden bidrage til at udelukke substandardskibe og gøre det muligt at genskabe konkurrencen mellem operatørerne. Den Internationale Søfartsorganisation har desuden i sin resolution A.898(21) opfordret staterne til at tilskynde redere til at være forsvarligt forsikret.

(5) Hvis bestemmelserne i dette direktiv ikke overholdes, bør der rådes bod herpå. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (omarbejdning) ⁽⁵⁾ indeholder allerede bestemmelser om tilbageholdelse af skibe, hvis de certifikater, der skal forefindes om bord, mangler. Det er dog hensigtsmæssigt, at der gives mulighed for at bortvise et skib, hvis der ikke forefindes et forsikringscertifikat om bord. De nærmere bestemmelser for bortvisningen bør gøre det muligt at afhjælpe situationen inden for en rimelig frist.

(6) Målene for dette direktiv, nemlig at indføre og iværksætte hensigtsmæssige foranstaltninger inden for søtransportpolitikken, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastsættes de regler, der finder anvendelse på visse aspekter af rederes forsikring mod søretlige krav.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på skibe med en bruttonnage på 300 eller derover.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på krigsskibe, marinhjælpskibe eller andre skibe, som ejes eller drives af en stat og benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.

3. Dette direktiv berører ikke de ordninger, der er indført ved gældende retsakter i den pågældende medlemsstat, og som er opført på listen i bilaget.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUT C 229 af 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29.3.2007 (EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 166), Rådets fælles holdning af 9.12.2008 (EUT C 330 E af 30.12.2008, s. 7) og Europa-Parlamentets holdning af 11.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ Se side 57 i denne EUT.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »reder«: den registrerede ejer af et søgående skib, eller enhver anden person, som f.eks. bareboatbefragteren, der har ansvaret for skibets drift
- b) »forsikring«: forsikring med eller uden selvrisko, som omfatter f.eks. skadesforsikring af den type, der for øjeblikket udbydes af den internationale gruppe af P & I, og andre effektive former for forsikring (herunder dokumenteret selv-forsikring) samt finansiel sikkerhed med tilsvarende dækningsbetingelser
- c) »konventionen af 1996«: den konsoliderede tekst til konventionen af 1976 om begrænsning af ansvaret for søretlige krav, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), som ændret ved 1996-protokollen.

Artikel 4

Forsikring mod søretlige krav

1. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at redere af skibe, der fører dens flag, har forsikring, der dækker sådanne skibe.
2. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at redere af skibe, der fører en anden stats flag, har forsikring, hvis sådanne skibe anløber en havn under denne medlemsstats jurisdiktion. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne i overensstemmelse med international ret, kan stille krav om efterlevelse af denne forpligtelse, hvis sådanne skibe sejler i deres territorialfarvande.
3. Den i stk. 1 og 2 nævnte forsikring skal dække søretlige krav, jf. dog begrænsningen i henhold til konventionen af 1996. Forsikringsbeløbet for hvert enkelt skib pr. ulykke er det samme som det relevante maksimumsbeløb for begrænsning af ansvaret, som fastsat i konventionen af 1996.

Artikel 5

Inspektioner, overholdelse, bortvisning fra havne og nægtelse af adgang til havne

1. Den enkelte medlemsstat sikrer, at enhver inspektion af et skib i en havn under dens jurisdiktion i overensstemmelse med direktiv 2009/16/EF omfatter kontrol af, at et certifikat som omhandlet i artikel 6 forefindes om bord.

2. Hvis det i artikel 6 omhandlede certifikat ikke forefindes om bord, og uden at dette berører bestemmelserne i direktiv 2009/16/EF om tilbageholdelse af skibe af sikkerhedsmæssige årsager, kan den kompetente myndighed udstede en afgørelse om bortvisning til skibet, som meddeles Kommissionen, de øvrige medlemsstater og den berørte flagstat. Som følge af udstedelsen af denne afgørelse om bortvisning nægter alle medlemsstater dette skib adgang til deres havne, indtil rederen meddeler det i artikel 6 omhandlede certifikat.

Artikel 6

Forsikringsdokumenter

1. Eksistensen af den forsikring, der er omhandlet i artikel 4, skal attesteres ved et eller flere certifikater, der er udstedt af forsikringsselskabet og som skal forefindes om bord på skibet.
2. De af forsikringsselskabet udstedte certifikater skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) skibets navn, dets IMO-nummer og registreringshavn
 - b) rederens navn og hovedforretningssted
 - c) forsikringstype og varighed
 - d) forsikringsselskabets navn og hovedforretningssted, og i givet fald forretningsstedet, hvor forsikringen er tegnet.
3. Er certifikaterne ikke affattet på engelsk, fransk eller spansk, skal teksten indeholde en oversættelse til et af disse sprog.

Artikel 7

Sanktioner

Med henblik på artikel 4, stk. 1, fastsætter medlemsstaterne de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse sanktioner anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 8

Rapporter

Kommissionen forelægger hvert tredje år, og første gang inden den 1. januar 2015, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

*Artikel 9***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv før den 1. januar 2012. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 11***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

P. NEČAS

Formand

BILAG

- Den internationale konvention af 1992 om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening
 - Den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen)
 - Den internationale konvention af 2001 om det privatretlige ansvar for skader ved bunkerolieforurening (bunkeroliekonventionen)
 - Den internationale Nairobi-konvention af 2007 om fjernelse af skibsvrag (vragfjernelseskonventionen)
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer.
-